ΔΙΕΘΝΙΣΤΗΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΠΥΡΓΟΥ

ΣΑΒΒΑΤΟ, 15 ΝΟΕΜΒΡΗ, Ἀρ. φύλλου 4 ΤΙΜΗ 5 ΔΡΧ.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΦΑΜΕΛΟΣ

Πυργιώτης ἀγωνιστής πού δολοφονήθηκε ἀπό μπάτσο τοῦ Κράτους ἤ ἀπ' τό Κράτος τοῦ μπάτσου τό Νοέμβρη τοῦ 1973.

Η ΝΟΕΜΒΡΙΑΝΗ ΕΞΕΓΕΡΣΗ

Ἡ νύχτα τῆς 17ης Νοέμβρη κυριαλίζοντας κάθε ἕνα ἀναμφισβήτητο ἀπόδειξε πώς ἡ μόνη ἑνότητα πού εἶναι δυνατή εἶναι ἡ ΠΡΑΧΤΙΚΗ κριτική τῆς κοινῆς μυζέρας, τοῦ κοινοῦ ἐξευτελισμοῦ, καί τῆς κοινῆς δυστυχίας.

Αὐτοί προσέθεσαν στά Νοεμβριανά τήν ἐκχρηματικότητά τους, ἦταν οἱ ΠΑΗΒΕΙΟΙ τῆς Ἀθήνας χωρίς καμιά ἀστυνόμευση, μέ τίς φωτιές, τά δδοφράγματα καί τήν ἀπαρχαιωμένη τάξιση θέσεων στήν ἐξουσία τό ἐρώτημα: ΑΠΟΨΕ ΚΑΠΟΙΟΣ ΑΠ' ΤΟΥΣ ΔΥΟ ΠΕΘΑΙΝΕΙ.

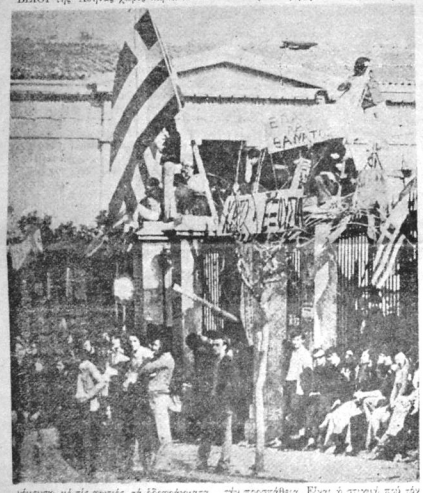

Ὁ κίνδυνος εἶναι σοβαρός. Ἡ ἀστική τάξη παρακολουθεῖ μέ κομμένη τήν ἀνάσα τίς ἐξελίξεις κάτι τίς θωμίζει τόν κόκκινο Δεκέμβρη πανικοβάλεται. Ὁ πανικός τοῦ καπιταλισμοῦ μπροστά στή Νοεμβριανή ἐξέγερση προέρχεται ἀπό τή βαθιά οὐσία του, ἀπό τό γεγονός πώς αἰφνιδιαστικά τοῦ παρουσιάζεται σάν προφανῶς μάταιο αὐτό πού ἀποτελοῦσε τή διαρκή ἐμμονή προσπάθειά του. Ἐπιχειθώντας στό ἐργοστάσιο, στό σχολεῖο, στό στρατό, στήν πολιτική, νά καταστήσει τίς σημειοφορές προβλέψιμες, ἐλέγξιμες, μετρήσιμες, βρίσκεται ξαφνικά μπροστά σέ μιά ἔκρηξη πού ἀναιρεῖ ὅλη του τήν προσπάθεια. Εἶναι ἡ στιγμή πού τόν ἐγκαταλείπει ἡ ἴδια ἡ πίστη του.

Μιά ἐξέγερση πού ἐπιζητᾶ τή μεταρρύθμιση τῆς πολιτικῆς, τό φιλελεύθερο πρόσωπο, εἶναι ἐλέγξιμη, ἀλλά μιά δίχως πρόσωπο πού δέν ζητᾶ ἀκόμα τίποτα, εἶναι κάτι τρομακτικό, εἶναι τό δέος γι' αὐτό πού πρόκειται νά ἐπιζήτησε. Ὅταν ξεπεράσει τήν ἀμυντική στάση τῆς ἁπλῆς καταστροφῆς. Εἶναι ἡ ἱστορική στιγμή πού ὅλοι οἱ μηχανισμοί ἐλέγχου καταστρέφονται καί μένουν τά γυμνά πρόσωπα τῆς ὅλας ἀμείλικτα χωρίς ἐπιχειρήματα νά συνεχίσουν τό ἔργο.

Τό Πολυτεχνεῖο πέρασε στή μνήμη τοῦ ἔθνους. Οἱ ἀνώνυμοι δρόμοι ὅπου οἱ ΠΑΗΒΕΙΟΙ καί οἱ ΑΟΓΜΙΕΝ ἄφησαν τά κορμιά τους ξεχνιοῦνται μέσα στήν ἴδια περιφρόνηση πού τρέφει ἡ ἀστικός κόσμος γιά τίς τρῶγλες του.

Ἡ πλατεία Βάθης δέν μπορεῖ νά δικαιοῦται, εὐφημη μνεία. Η ΠΛΑΗ ΕΙΝΑΙ ΤΑΞΙΚΗ!

Τάξη ἐπικρατεῖ στήν Ἀθήνα, τάξη ἐπικρατεῖ στό κρανίο τῶν ἀνθρώπων. Τάξη μέχρι τή στιγμή πού Ο ΔΙΑΡΚΗΣ ΕΜΠΑΓΜΟΣ θά ὁρεῖ διέξοδο στή ΓΕΝΙΚΕΥΜΕΝΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ!

Ἡ ἀσυνείδητη ἔκρηξη θά ὁρεῖ τόν ἑαυτό της κάποια νύχτα πού θά ξημερώσει καί οἱ ἄνθρωποί θά εἶναι ἀκόμα στούς δρόμους κατέχοντας τά ὁδοφράγματα. Ἡ κομμούνα τοῦ Πολυτεχνείου θά ἑνωθεῖ μέ τή δράση καί ἡ ἱστορία θά ὁρεῖ στούς παραφρονημένους καί πληβειακούς δρόμους τό κομπρέ ἀνάστημα νά μιλήσει ἀπό μέρους τοῦ κάθε ἐξαθλιωμένου.

Ἡ προλετάριακή ἕδρα πού ἔσπειρε τόν πανικό στούς ἔνοπλους τρομοκράτες ὅταν ἐπανεμφανιστεῖ δέν θά ἔχει μπροστά της κάτι τό ἀνεύθυνο τέκτο τῆς συγκυρίας πού κλεισμένο στό Πολυτεχνεῖο καί μέ τή συνείδηση τοῦ Ἕλληνα νόμιζε πώς ἦταν τό πᾶν.

Ἡ Ἐπανάσταση στήν Ἑλλάδα θά ξεκινήσει ἀπό ἐκεῖ πού σταμάτησε στίς 17 Νοέμβρη 1973 τιμώντας τούς νεκρούς πού τό ἔθνος δέν φρόντισε νά μάθει οὔτε πού εἶναι ὁ συλλογικός τάφος τους.

ΥΠΟΥΛΟΙ ΕΧΘΡΟΙ ΤΩΝ ΕΞΕΓΕΡΣΕΩΝ

Εἶναι ἀπαραίτητο νά γίνει συνείδηση σ' ὅλους τούς ἀγωνιστές πού βρίσκονται παρεμβεμένοι στ' «ἀριστερά» κόμματα, ὅτι αὐτοί οἱ σχηματισμοί δέν ἔχουνε τίποτα κοινό μέ τίς ἐξεγέρσεις καί τήν ἐπανάσταση. Εἶναι σχηματισμοί τῆς συντήρησης. Αὐτό τό ἔχει ἐπιβεβαιώσει ἡ Ἱστορία ὅλων τῶν ταξικῶν συγκρούσεων τῶν ἐξεγέρσεων καί τῶν ἐπαναστάσεων.

Ἀλλά τό ξεκίνημα γι' αὐτή τή συνειδητοποίηση προϋποθέτει τήν ἀπαλλαγή ἀπό κάθε συναισθηματισμό ἀπό κάθε δογματισμό ἀπό κάθε πρόληψη. Στή συνέχεια ἡ μελέτη τῆς πρακτικῆς Ἱστορίας τοῦ κινήματος πού τούς εἶναι ἐντελῶς ξένη καί ἄγνωστη, θά τούς ἐπιτρέψει νά ἀποθεωμετοῦν ἀπό τήν ἐπιρροή καί τούς μύθους αὐτῶν τῶν σχηματισμῶν.

Ὅλες οἱ ἐξεγέρσεις ἦταν στιγμές πού ὁ λαός ξεπέρασε ὅλους τούς «καθεστώνες» καί τούς «ἡγέτες» πού μή μπορόντας νά ἐξηγήσουν αὐτές τίς «ἐκρυθμίες» καταστάσεις ἐπειδή ἀκριβῶς περιφρονοῦν καί δέν ἔχουν καμιά ἐμπιστοσύνη στήν ἀστική Δημοκρατία, ἀλλά ἀμφισβητοῦσαν τό καπιταλιστικό σύστημα.

Αὐτή τήν ἐπανασταστική πλευρά τοῦ Νοέμβρη ὁ Χ. Δρακόπουλος τήν ἀποδίδει σέ σκοτεινές δυνάμεις.

Ἀπό τήν ἄλλη μεριά τό ΚΚΕ μάστορας στήν προδοκατροφολογία, μέσα ἀπό τήν πανεπιστημιακή, τήν ἐφημερίδα τῆς φοιτητικῆς του παράταξης κατάγγειλε τά γεγονότα τοῦ Πολυτεχνείου σάν ἔργο 350 πρακτόρων τῆς ΚΥΠ.

Η ΑΘΩΩΣΗ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΔΕΝ ΑΘΩΩΣΕ ΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ...

Στίς 11 Νοέμβρη ἔγινε ἡ δίκη τῶν μαθητῶν στήν Ἀμαλιάδα. Οἱ μαθητές εἶναι ἀθῶοι. Τί εἶπανε ὅλοι: Δικαστές, εἰσαγγελέας, πολιτευτές, δικηγόροι, καθηγητές.

"Ὅλοι θέλανε χαϊδάρικα τό «ἄγριο χέρι» τους πάνω στά κεφάλια τῶν παιδιῶν.. ΑΘΩΟΙ. Καί ἕνας λαός (εὐσυχῶς ἐλάχιστοι) νά χειροκροτᾶει τήν δίκαιη ἀπόφαση. "Ὅλα θώρηα καί ἀγγελικά». Ὅστε γάτα σῦτε ζωμό» πού λέμε.

Κι ὅμως κάποιος ὁ κατηγορούμενος πολλαρχε καί δλαστήμαγε στό τέλος τῆς δίκης μπροστά στά ἀπορριπτέα δλίμματα κάποιων σωματαστατῶν... — Μά τί ἄλλο θέλεις; — Μά ἔπρεπε νά γελᾶς. — Καλά μήν ζητᾶς καί πολλά. Αὐτός ὁ πρώην κατηγορούμενος χάλαγε τό σκηνικό... τό τόσο θιμῶρα στηριόνο.

Λοιπόν.

Α. Τήν ἀθωωτική ἀπόφαση τοῦ δικαστηρίου τήν περιμένανε καί δέν μας ἔκαμε ἐντύπωση. Ὅμως δέν νοιώθαμε νά ἱκανοποιηθήκε τό «περί δικαίου» αἴσθημά μας (καί αὐτό δείχνει τό περιμένανμα) μέ τήν ἀθώωση. Γιατί γιά ἄλλη μιά φορά Κρατικά ὄργανα: Εἰσαγγελέας, Χωροφυλακή στέλνουν στό δικαστήριο ἀγωνιστές μέ θαρρεμένο κατηγορητήριο

(συνέχεια στή σελ. 3)

Νέα ἐκτέλεση ἀπό τίς Ἐρυθρές Ταξιαρχίες

Στό «μετρό» τό Μιλάνου ἐκτελέστηκε ὁ Ρενάτο Μπριάνο, προσωπάρχης τῆς ἑταιρείας «ΜΑΡΕΑΙ».

Τήν εὐθύνη ἀνέλαβαν οἱ «ἐρυθρές ταξιαρχίες», πού μέ τηλεφώνημα τους σέ Ἰταλό φασίστα δουλευτή καί στόν ἰδιωτικό ραδιοφωνικό σταθμό «Λαϊκό Ραδιόφωνο» δείλωσαν ὅτι μέ τήν ἐνέργειάς τους αὐτή «ἀπέδωσαν δικαιοσύνη».

'Απεργία πείνας στή φυλακή

Δεκαπέντε μέρες ἀπεργίας πείνας συμπληρώνουν σήμερα (13.11) οἱ δύο Κύπριοι Κρίστιαν Μακρίδου καί Κυριάκος Χριστοφῆς, καταδικασμένοι σέ 2,5 καί 3 χρόνια φυλάκιση μέ τόν «ἀντιτρομοκρατικό».

Ζητοῦν νά ἀπελαθοῦν στήν Κύπρο, πράγμα πού — ὅπως βεβαιώνουν καί οἱ συνήγοροί τους κ.κ. Κ. Διάκος καί Ν. Ντελιάνος — ἔχει ζητηθεῖ καί ὁ ἴδιος ὁ κ. Κυπριανού ἀπό τόν "Ἕλληνα πρωθυπουργό κ. Γ. Ράλλη.

Τήν ἀπέλασή τους ἔχουν ζητήσει ἐπίσημα καί οἱ συνήγοροι κ.κ. Ε. Γιαννόπουλος, πρόεδρος τοῦ ΔΣΑ, Κ. Διάκος, Κ. Ντελιάνος καί Ρούλα Καλαμανάκη, μέ ἔγγραφό τους στόν πρόεδρό τῆς Κύπρου στήν Ἑλλάδα.

Κι ἐγώ — 10ή μέρα ἀπεργίας — καμιά ἀντίδραση δέν ὑπῆρξε ἀπό τό ὑπουργεῖο Δικαιοσύνης, στήν Κύπρο ἡ ἀστυνομία συλλήφνει τή στέγη τῆς καί ἀνακοίνωσε τήν «ἐξόρθωση μιᾶς ὀχτιμαλοῦς τρομοκρατικῆς ὁμάδας», κατά τά πρότυπα τῶν ἀνακακίσεων τῆς ἐποχῆς Μπάλκου.

"Ὅμως οἱ συλληφθέντες κατάγγειλαν μέσω τοῦ δικηγόρου τους Δτ. Δρομιώτη, ὅτι «ἡ ὑπόθεση εἶναι στημένη καί τοποθετεῖται στά πλαίσια τῆς ἀστυνομικῆς τρομοκρατίας».

Οἱ παραπάνω πιάστηκαν κατά τή διάρκεια συγκέντρωσης στή Λεμεσσό, πού ἔγινε γιά σημαιοφόρεση στούς Κ. Χριστοφῆ καί Κ. Μακρίδου. Ὑπό μεταξύ

(συνέχεια στή σελ. 2

ΣΧΕΔΙΟ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΥ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟΥ ΣΤΗΝ ΠΟΛΩΝΙΑ

Δημιουργία καὶ ὄνομα συνδικάτου.

1. Δημιουργεῖται ἀπαγγελματική ὀργάνωση τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων (ποὺ ἀναφέρονται παρακάτω ἐργαζόμενοι) μὲ τὸ ὄνομα Ἀνεξάρτητου Αὐτοδιαχειριζόμενου Συνδικάτου (ποὺ ἀναφέρεται παρακάτω συνδικάτο).

II. Τὸ συνδικάτο συγκεντρώνει τοὺς ἐργαζομένους κάθε ἀπαγγέλματος ποὺ δέχονται τὸ καταστατικό του.

III. 1. Τὰ ὄργανα τοῦ συνδικάτου σχηματίζονται ἀπὸ τὶς διεργοστασιακές ἀπαρχιακές ἐπιτροπές (ΔΑΕ ἢ τὶς ἀπαρχιακές ποὺ δὲν εἶναι ἑνωματικρένες στὶς ΔΑΕ). Τὴ στιγμὴ τῆς ἵδρυσης τοῦ συνδικάτου οἱ ἀπαρχιακές ἐπιτροπές μετασχηματίζονται σὲ συνδικαλιστιές ἀντιπροσωπεῖες ἢ γραφεῖα τοῦ ἀντίστοιχου ἐπιπέδου.

2. Στὶς ἐπιχειρήσους ὅπου δὲν ὑπήρχανε ἀπαρχιακές ἐπιτροπές τὰ συνδικαλιστικὰ ὄργανα δημιουργοῦνται ἀπὸ τοὺς ἐργαζομένους ποὺ καθορίζουν τὶς ἱδρυτικὲς ἐπιτροπές. Αὐτὲς οἱ ἐπιτροπὲς δηλώνουν τὴν προσχώρησή τους στὶς ΔΑΕ ποὺ μετασχηματίζονται σὲ διεργοστασιακὲς συνδικαλιστικὲς ἐπιτροπές.

IV. Στὴν παραλία τὸ Γκντάνσκ δημιουργεῖται διεργοστασιακὴ συνδικαλιστικὴ ὀργάνωση ποὺ συγκεντρώνει τοὺς ἐργαζόμενους αὐτῆς τῆς περιοχῆς. Συγκεντρώνει τοὺς ἐργαζομένους ποὺ εἶναι ὀργανωμένοι στὴ ΔΑΕ τοῦ Γκντάνσκ.

Οἱ καταστατικὲς ἀρχές

I. Οἱ σκοποὶ τοῦ συνδικάτου καὶ τὰ μέσα γιὰ τὴν πραγματοποίησή τους.

Τὸ συνδικάτο ἔχει σκοπό:

1. Νὰ ἐκφυσοιήσει τὶς ὁλικές, κοινωνικὲς καὶ πολιτιστικὲς ἀνάγκες τῶν μελῶν του καὶ τῶν ἀκραγκεινῶν τους καὶ νὰ τοὺς ἐπιτρέψει νὰ ἀναπτύξουν τὶς ἐπαγγελματικές ἱδιότητές τους.

2. Νὰ ἐξασφαλίσει τὰ οἰκονομικὰ καὶ ἄλλα σκιφέροντα τῶν ἐργαζομένων ἀναφορικὰ μὲ τὴν ἐργασία τους τὶς συνθῆκες ζωῆς καὶ τὴν ἀσφάλεια καὶ τὴν ὑγιεινὴ τῆς ἐργασίας.

3. Νὰ ἐπιδιώξει τὴν ἀναμόρφωση τῶν σκιφερόντων τῶν ἐργαζομένων μὲ τὴ λειτουργία τῆς ἐπιχείρησης.

4. Νὰ ἀναπτύξει τὴ δημοκρατία καὶ τὴν ἀλληλεγγύη στὶς σχέσεις τῶν ἐργαζομένων μεταξύ τους.

5. Νὰ διαμορφώσει μιὰ ἐναργητικὴ στάση τῶν ἐργαζομένων γιὰ τὸ καλὸ τῆς πατρίδας καὶ ὅλων τῶν ἐργαζομένων.

Τὸ συνδικάτο πραγματοποιεῖ τοὺς σκοποὺς του:

α) Μὲ τὴν ἐκπροσώπηση τῶν μελῶν του μπροστὰ στοὺς ἐργοδότες, τὶς ἀρχὲς καὶ τὰ διοικητικὰ ὄργανα τοῦ Κράτους καθὼς καὶ μπροστὰ στὶς ἄλλες κοινωνικὲς ὀργανώσεις καὶ θεσμούς.

β) Παρέχοντας νομικὴ ὑπόμονη καὶ ἐπιφυλάσσοντας σὲ περίπτωση συγκρούσεων ἀνάμεσα σ' ἕνα ἐργαζόμενο καὶ στὸν ἐργοδότη.

γ) Ὀργανώνοντας καὶ διευθύνοντας τὶς πράξεις διαμαρτυρίας τῶν ἐργαζομένων στὴν περίπτωση ποὺ θίγονται τὰ συμφέροντά τους· ἱδιαίτερα κηρύσσοντας ἀπεργία ἂν χρειαζεστεῖ.

δ) Ὀργανώνοντας τὴν ἀλληλοβοήθεια τῶν μελῶν τοῦ συνδικάτου, ἰδιαίτερα μὲ ὑφιστὰ δοθέντας καὶ δάνεια.

ε) Ἀναλαμβάνοντας δραστηριότητες κοινωνικοπολιτιστικές, δημιουργώντας συνθῆκες ἀνάπαυσης μετὰ τὴν ἐργασία.

ζ) Συμφωνοῦμενο μὲ τὶς ἀρχὲς καὶ τὰ διοικητικὰ ὄργανα τοῦ Κράτους στὸ πλαίσιο τὸ καθορισμένο ἀπὸ τὸ νόμο.

II. Ἡ δομὴ τοῦ συνδικάτου καὶ τὰ διευθυντικὰ ὄργανά του

1. Ὁ κύκλος: ὁ μικρότερος πυρήνας τοῦ συνδικάτου εἶναι ὁ κύκλος τῆς ἐπιχείρησης ποὺ ἔχει τουλάχιστο δέκα ἄτομα. Ὁ κύκλος ἐκπροσωπεῖται ἀπὸ ἕνα ἐκλεγμένο ἀντιπρόσωπο.

2. Οἱ ὀργανώσεις τῆς ἐπιχείρησης: ἡ ὀργάνωση τῆς ἐπιχείρησης εἶναι ἡ βασική δομὴ τοῦ συνδικάτου. Στὶς μεγάλες ἐπιχειρήσεις μποροῦν νὰ ὑπάρχουν ἐνδιάμεσες κλίμακες μὲ τὴ μορφὴ ὀργάνωσης κατὰ τμήματα. Πολλοὶ μικροὶ κύκλοι διαφόρων ἐπιχειρήσεων μποροῦν νὰ συγκροτήσουν μιὰ διεργοστασιακὴ ὀργάνωση. Τὰ ὄργανα τῆς ὀργάνωσης τῆς ἐπιχείρησης εἶναι τὰ ἀκόλουθα.

α) Ἡ συνέλευση τῶν μελῶν καὶ στὶς ὀργανώσεις μὲ πάνω ἀπὸ 500 μέλη ἡ συνέλευση ἀντιπροσώπων τῶν κύκλων ἢ τῶν ὀργανώσεων τῶν τμημάτων.

β) Οἱ ἀντιπροσωπεῖες τῆς ἐπιχείρησης (τῶν τμημάτων ἢ διεργοστασιακές) ποὺ ἀποτελοῦν τὴν καθημερινὴ διεύθυνση, μὲ λειτουργία γραφείου.

γ) Οἱ ἀντιπροσωπεῖες ἐλέγχου.

Οἱ ὀργανώσεις τῆς ἐπιχείρησης μποροῦν νὰ ὁμοσπονδιωθοῦν σὲ περιφερειακὸ ἐπίπεδο.

3. Τὰ διευθυντικὰ ὄργανα τοῦ συνδικάτου. Ἡ διεύθυνση τοῦ συνδικάτου εἶναι:

α) Ἡ γενικὴ συνέλευση τῶν ἀντιπροσώπων.

β) Τὸ γραφεῖο.

γ) Ἡ ἐπιτροπὴ ἐλέγχου.

Ἡ γενικὴ συνέλευση συγκεντρώνει τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ὀργανώσεων τῆς ἐπιχείρησης. Στὸ πλαίσιο τοῦ συνδικάτου λειτουργοῦν τὰ τμήματα ἐπαγγελμάτων καὶ συγκεντρώνουν τοὺς ἐργαζομένους ἑνὸς ἐπαγγέλματος καὶ παραπλήσιων ἐπαγγελμάτων.

III. Οἱ ἀρχὲς τῆς ἐκλεγιμότητας

Ὅλα τὰ διευθυντικὰ ὄργανα, σὲ ὅλα τὰ ἐπίπεδα, ἐκλέγονται. Οἱ ἐκλογὲς γίνονται κάθε τρία χρόνια σύμφωνα μὲ τὶς ἀκόλουθες ἀρχές:

1) Ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑποψηφίων εἶναι ἀπεριόριστος.

2) Ψηφίζεται προσωπικὰ κάθε ὑποψήφιος (ποὺ σημαίνει τὸν ἀποκλεισμὸ πάντων ψηφοδελτίων).

3) Ἡ ἐκλογὴ γίνεται μὲ μυστικὴ ψηφοφορία.

4) Ὁ πρόεδρος ἐκλέγεται ἄμεσα ἀπὸ τὴν ὀργάνωση τῆς ἐπιχείρησης (τοῦ τμήματος ἢ τῆς διεργοστασιακῆς) ἢ τὴ γενικὴ συνέλευση τῶν ἀντιπροσώπων καὶ ὄχι ἀπὸ τὴν ἀντιπροσωπεῖα ἢ τὸ ἐκλεγμένο γραφεῖο.

5) Τὰ ἴδια λειτουργία δὲν μπορεῖ νὰ ἀσκηθεῖ περισσότερο ἀπὸ δυὸ φορές.

6) Ἕνα πρόσωπο ποὺ ἔχει διευθυντικὸ λειτούργημα στὰ διοικητικὰ ὄργανα τοῦ Κράτους, στὸν οἰκονομικὸ μηχανισμὸ ἢ στὰ ὄργανα μιᾶς πολιτικῆς ὀργάνωσης δὲν μπορεῖ νὰ ἔχει ἀπεύθυνη θέση στὸ συνδικάτο.

IV. Δημιουργία τοῦ συνδικάτου καὶ ψήφιση τοῦ καταστατικοῦ

Τὰ πρόσωπα ποὺ ἀπεξαρτήσανε τὸ καταστατικὸ καὶ τὸ ὑπόγραψαν γίνονται ἱδρυτικὴ μέλη τοῦ συνδικάτου. Οἱ ἄλλοι ἐργαζόμενοι γίνονται μέλη τοῦ συνδικάτου ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ οἱ ἀντιπροσωπεῖες τῶν ἐπιχειρήσεων ἀποφασίζουν νὰ τοὺς δεχτοῦν.

Τηλε-Γραμμα 4

Γειά σου χαροῦμενε κομπάρσε

Πρῶτες σήμερα καὶ σὸ νὰ πάρεις μέρος στὸ θέαμα ποὺ θὰ λάβει χώρα στὸ Πολυτεχνεῖον, ποὺ λέγεται Πολυτεχνεῖον ποὺ θὰ ξεκινήσει ἀπὸ τὸ Πολυτεχνεῖον καὶ θὰ καταλήξει στὸ Πολυτεχνεῖο.

Τὰ σκηνικὰ εἶναι Ἑτοιμα: Κερκίδα, λιθοκιστόρια, λουλουδάκια, ποιηματάκια, πολιτικάντηδες, ἅγιοι καὶ γριὲς ποὺ κλαῖνε γιὰ τὰ κακόμοιρα τὰ παιδάκια.

Εὐτυχισμένε θυητέ, θὰ περάσεις εὐτυχισμένα τὴν ὥρα σου στὸ θέαμα Πολυτεχνεῖο. Θ' ἀγοράσεις μπριλόκι Πολυτεχνεῖο, σπίρτα Πολυτεχνεῖου, μπλοῦζες Πολυτεχνεῖου, σοβόρακα Πολυτεχνεῖου, θὰ κάνεις καὶ τὴν βολτοῦλα σου μὲ τὴν πορεία - λιτανεία στὴν Πρεσβεία, γιὰ νὰ πάρεις τὴν ἄρα σου. Θ' ἀκούσεις ὥρατα καὶ συγκινητικὰ λογάκια ἀπὸ τοὺς ἐκπρόσωπους τῶν κομμάτων δεξιοῦς, μεταξύ, ἀριστερούς, θὰ σὲ κολακεύουν γιὰ τὴν δημοκρατική σου συνείδηση καὶ τὴν ἀντίστασή σου. Καὶ θὰ τὴ «δρῶ» μεταξὺ τῶν πεθαμένων συνθημάτων ποὺ θὰ φωνάξεις καὶ τῶν ὁμνυω μπιρλόγια ποὺ θὰ φάλεις.

Ἴσως εἶναι εὐκαιρία νὰ δοκιμάσεις τὶς ἐπαναστατικές σου ἱπότες καὶ τὰ ἀντιστασιακά σου τζάκετ. Καὶ ἴσως πάλι εἶναι μιὰ ἐφαρμογὴ εὐκαιρία γιὰ τρεφενεύ, ὅπως ἀσὸ τὸ λάβ.

Ἐσὸ πατυχγένε σοβαρὲ θυητέ δὲν ἔχεις νὰ νικοστεῖς γιὰ τίποτα ἄλλο, γιὰ τὰ ἄλλα θὰ φροντίσουν ἄλλοι, ἡ μπομπάδες σου. Οἱ μπάτσοι γιὰ νὰ σὸ παρουσιάζουν τὴ σφιχτὴ σου ἀκεραιότητα, τὴ τάξη σου, τὴ δημοκρατία σου ἀπὸ τοὺς «ἀναρχικοὺς».

Τὰ κόμματα γιὰ τὴ νομικὴ κατοχύρωση τῆς συγκέντρωσής σου, τὸ κράτος γιὰ τὴν νομικὴ κατοχύρωση τῶν κομμάτων σου».

Τὰ μεγάφωνα θὰ σοῦ ποῦν τί νὰ κάνεις, τί νὰ φωνάξεις, ποὺ νὰ στρίβεις, ποὺ νὰ κάτσεις, ποιοὺς νὰ κτυπήσεις καὶ μετὰ θὰ σὲ καλέσουν ἔλα μαζί νὰ ἑξυπνήσετε τὴν ἐλευθερία σου... τὴν Ἐλευθερία σου...

Τὸ γλυκὸ χαμόγελο τῆς Μελίνας θὰ σὲ γοητεύει, τὸ ζιβάγκο τοῦ Ἀνδρέα θὰ σὲ μαγέψει καὶ οἱ ἐπαναστατημένοι πατυχγένοι τραγουδιστὲς θὰ σοῦ σηκώσουν τὴν τρίχα.

Εὐτυχισμένε κομπάρσε.

Χαζοχαρούμενα θὰ ἐλέπεις τοὺς ψιλίθους — ξύπνους — πρωταγωνιστὲς σου νὰ σὸ προσφέρουν θέαμα, ἐνῶ ἀπὸ πίσω θὰ τρίβουν τὰ χέρια τους γιὰ τοὺς νέους ψηφοφόρους — ἀσκοῦνς — θεωρατὲς τους.

Στὸ Πολυτεχνεῖο θὰ διαγκωνισθοῦν πολιτικοί, τραγουδιστές, ψθοποιοί γιὰ τὸ ποιὸς θὰ μαγέψει περισσότερο.

Στὸ τέλος μετὰ τὴν θαυμάσια παράσταση θὰ γυρίσεις σὸ χαζοῦλο σου, στὴ τηλεοραστίγια σου, θὰ πλύνεις τὶς πάπιες δοντόρες σου καὶ θὰ πᾶς γιὰ ὅπου τὴν ἄλλη μέρα ἀνανεωμένος καὶ ἔχοντας ἡσυχη τὴ συνείδησή σου, ὅτι ἔκαμες τὸ καθήκον σου τὰν Δημοκρατικὸ πολίτη θὰ γυρίσης πάλι στὴ δουλίτσα σου, σὸ κατεργὸ σου, γιὰ ν' ἀναπαραγάγεις τὴν καθημερινή σου ἀθλιότητα καὶ τὴν ἀπελπιστή σου σὸ κεφάλαιο. Αὐτὸ θέλουν ὅλοι αὐτοὶ οἱ ψθοποιοὶ νταβαζῆδες σου:

λόϊ ἀστιμάτητα. Νὰ μιλακίζεσαι, στὴ θέα τους. Αὐτοὶ σοῦ ὑπόσχονται γιὰ ἀτάλαντα νὰ σοῦ λύσουν τὰ προβλήματά σου καὶ σὰ λύνουν, ἀλλὰ πῶς;

Νιώθεις μοναξιά, αἰσθάνεσαι τὴν ἀνάγκη τοῦ θρώτα, σοῦ προσφέρουν τὸ σινεμά, τὸ θέατρο σὲ κάνουν ψυχαναγκαστικό. Σοῦ δημιουργοῦν ἔτσι τὴν ἀνάγκη τῆς τέχνης γίνεσαι θεατὴς τῆς ζωῆς.

Σ' ἔχουν ἔτσιμο ἀνὰ πᾶσα στιγμὴ νὰ πολεμήσεις, νὰ σκοτωθεῖς γι' αὐτοὺς καὶ γιὰ τὰ ὄφκικά πού αὐτοὶ σοῦ ὑποβάλλουν.

Σ' ἀκούω νὰ φωνάζεις φτάνει πιὰ μὲ πλάνταξες, τί ζητᾶς ἀπὸ μένα.

Θέλω τὴν εὐτυχία ἂν τὴν θές καὶ σὸ πᾶψε νὰ εἶσαι ἔμπιστο ἔτοιό μου καὶ τοῦ ἐκτοῦ σου. Ἂς ἀλλάξουμε τὴ ζωή μας. «ΕΩΩ ΚΑΙ ΤΩΡΑ». Ἂς ἐκκαθαρίσουμε τὸν ἐκυτό μας, ἂς τὸ ξεστρηνιάσουμε ἀπ' τὰ γρανάζια τοῦ Κράτους καὶ τῆς Ἐξουσίας ἂς μὴν εἴμαστε ψθοποιοί.

ΕΚΕΙ ΠΟΥ ΤΕΛΕΙΩΝΕΙ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΑΡΧΙΝΑ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΗΘΟΠΟΙΟΣ.

(Προσέχετε ποὺ μοίρασε ἡ «Λέτσνομμη Ἀντιεξουσιαστικὴ Κοινωνικοπολιτικὴ Ὁμάδα» ἕνα ἀπὸ τοὺς ἀρχηγοὺς γνωστοποιοῦς τοῦ Πολυτεχνείου).

Χρῆστος Ἀθανάσουλας

Ἀπεργία πείνας στὴ φυλακή

(συνέχεια ἀπὸ τὴν σελ. 1)

καὶ οἱ Ἕλληνες δικηγόροι τῶν ἀπεργῶν δήλωσαν, ὅτι οἱ συλληφθέντες δρούσαν «ἀνωχτὰ καὶ καθίλου... τρομοκρατικά, καὶ εἶχαν συγκροτήσει ἑπτάδα σημιπαράστασης στοὺς πολιτικοὺς κρατούμενους στὴν Ἑλλάδα».

Ἔγινε γνωστὸ ὅτι γιὰ τὶς συλλήψεις τῶν Κυπρίων κατατέθηκε ἤδη στὴν κυπριακὴ Βουλὴ ἐρώτηση, ἀπὸ ἀνεξάρτητους βουλευτές, ἐνῶ ἀνάμεσα στοὺς ὁ-

παρασπιστές τους εἶναι καὶ ὁ βουλευτὴς κ. Κ. Πατρίκιος.

Ἡ «σκλήρυνση» τῆς στάσης τῆς κυπριακῆς ἀστυνομίας, ἡ ὁποία — ὅπως πιστεύουν οἱ συνήγοροι ὑπεράσπισης — δὲν εἶναι ἄσχετη μὲ τὸν ἀγῶνα ποὺ κάνουν ἐδῶ οἱ δυὸ Κύπριοι ἀπεργοί, ἔχει προκαλέσει τὴν ἀγανάκτηση τῶν ἐκεῖ πολιτικῶν ὀργανώσεων καὶ σχημάτων, ἐνῶ ἐκδηλῆ εἶναι καὶ ἡ ἀκηρυξία τῶν Κυπρίων, ποὺ μένουν στὴν Ἑλλάδα. Ἀνακοίνωση, καταγγελία γιὰ τὶς συλλήψεις ἐξέδοσε καὶ ἡ «Ὁμάδα Πρωτοβουλίας ἐνάντια στὴν Τρομοκρατία».

Εὐχαριστοῦμε ὅσους φίλους μᾶς ἐστείλαν ἔντυπα, χρήματα, συνδρομητές καὶ... κουράγιο.

Πληροφορούμε ὅσους ἐπιμένουν νὰ τοὺς ὁρίσουμε «συνδρομή» ὅτι μποροῦν νὰ μᾶς στέλνουν «ἐλεύθερες συνδρομές»... δὲν μᾶς εἶναι ἀχρηστες... ἀλλὰ ἐπίσης κοτὰ γιὰ ὅσους ἐπιμένουν...

— Μὲ τὴν συνεργασία τῶν ἴδιων ἀνθρώπων κι' αὐτὴ τὴν φορὰ ὀγδόμη — δοκιμαστικὰ — διπλάσια ἀντίστοιχα. Καὶ ...ΜΙΑ ΔΙΕΓΚΡΙΝΗΣΗ: Ὁ συνεργάτης μας Νίκος Τσιτζῆς εἶναι τοῦ Γουργίου καὶ Μπογκαζῆς... Δὲν ἔχουμε οὔτε πρόκαιρα νὰ καλλιεργήσουμε σχέσεις μὲ «φλήρχους ἐμπορους», οὔτε θὰ καθιμπάτε κάθε φορὰ νὰ γράφουμε παράμια μὲ τοῦτο ραβδάκια — γιατρικὰ τοῦ φρίμου τους...

Ὅπου διαπιστώνουμε συνωνυμία θὰ ἀλλάζουμε τὸ ἀρχικὸ τοῦ πατρώνυμου ἀνάμεσα στὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμο. Γιὰ τελευταία φορὰ σᾶς γνωστοποιοῦμε ἕνα ἀπιπλέον δικαμπτικὸ σημεῖο τοῦ συνεργάτη μας Νίκου: φορᾶει ἀεριάτινες μπότες Νο 42... ΕΤΤΥΧΕΙΤΕ

ΔΙΕΘΝΙΣΤΗΣ

Ἐκδότης:
ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΘΑΝΑΣΟΓΛΑΑΣ
Ἀγ. Μαρίνας 50α
Τηλ. 27.983
Πύργος Ἠλείας

Ὑπεύθυνος σύμφωνα μὲ τὸ νόμο:
ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΣΣΑΣ
Ρουμελὴ 13
Πύργος Ἠλείας

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου:
Α. ΓΙΟΒΑΝΗΣ Δ. ΣΤΡΑΚΑΤΟΣ Ο.Ε.
Θεμιστοκλέους 80 — Ἐξάρχεια
ΑΘΗΝΑ

63 από τή Ρώσσικη ἐπανάσταση

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

Στήν ἀρχή ἡ Κυβέρνηση τοῦ Λένιν ἀποφεύγει νά καταργήσει τήν ἀτομική ἰδιοκτησία καί περιορίζεται μόνον στόν ἔλεγχο τῶν ἐργατῶν στήν παραγωγή. Οἱ ἐργάτες ὅμως προχωροῦν μόνοι τους καί παρά τίς ἀποφάσεις τῆς Κυβέρνησης διώχνουν τούς ἀργοδότες καί καταλαβαίνουν καί διευθύνουν οἱ ἴδιοι τά ἐργοστάσια. Τό διάταγμα γιά τήν κατάργηση τῆς ἀτομικῆς ἰδιοκτησίας, ἁπλός νομιμοποιεῖ μιά νέα φάκτα κατάσταση. Πολύ γρήγορα ἡ Κυβέρνηση τοῦ Λένιν ἔρχεται σέ ὀξεῖα ἀντίθεση μέ τούς ἐργάτες πάνω στό πιό οὐσιῶδες γι' αὐτούς καί γιά τήν ὑπόθεσή του ζήτημα. Γιά τό ποιός θά διευθύνει τά ἐργοστάσια, ὅηλ. τήν παραγωγή. Ἡ Κυβέρνηση ἐπιμένει ξεῖ αὐτή πρέπει νά διορίζει τούς Διευθυντές καί οἱ ἐργάτες πρέπει ὅεῖχνε συζήτηση νά πειθαρχοῦν σ' αὐτόν τόν διευθυντή πού αὐτή διόρισε. Οἱ ἐργάτες ἀνθίστανται καί ἐπιμένουν ὅτι αὐτοί μέσω τῶν ἐργοστασιακῶν ἐπιτροπῶν πρέπει νά διευθύνουν τά ἐργοστάσια. Πρέπει νά σημειωθεῖ ὅτι οἱ πιό πολλοί μπολσεβίκοι ἐργάτες ὁρίθηκαν στό πλευρό τῶν ἐργατῶν καί ἐναντίον τοῦ Λένιν. Εἶναι πολύ χαρακτηριστική καί γιά τή σημασία τῆς πάλης τότε γιά τήν ἐξέλιξη πού εἶχε ἡ κατάσταση ἡ ἀκόλουθη περικοπή ἀπό ἕνα ἄρθρο τοῦ Ὀζίνσκυ, ἑνός ἀπό τούς ἐκλεκτότερους μπολσεβίκους ἐργάτες: *«Εἴμαστε ἀλέρ τῆς οἰκονόμησης μιᾶς προλεταριακῆς κοινωνίας ἀπό τή δημιουργικότητα τῶν ἴδιων τῶν ἐργατῶν καί ἐχε ἀπό τά οἰκοδόμα τῶν καπιτανέων τῆς δημιμρκένας.... Ἔχουμε σάν σημεῖο ξεκινήματος τήν ἐμπιστοσύνη μας στό ταξικό ἔνστινκτο καί σπίν ταξική πρωτοβουλία καί ὀρασιηρίότητα τοῦ προλεταριάτου. Δέν μπορεῖ νά γίνει διαφορετικά. Ἐάν τό προλεταριάτο τό ἴδιο δέν ξαίρει νά δημιουργήσει νοὲς ἀνορμαίους ὅρους μιᾶς σοσιαλιστικῆς ὀρθόνομης τῆς ἐργασίας κανείς δέν μπορεῖ νά τό κάνει γιά λογαριασμό του. Κανείς δέν μπορεῖ νά τό ἀνατρέψει νά τό κάνει. Ἐάν τό μαστίρο σηρωθεῖ ἐναντίον τῆς ἐργασίας, ὁά ὀρεθεῖ εἶεε σπά χέρια μιᾶς ἄλλης κοινωνικῆς ὀάνομης.... εἶεε σπά χέρια τῆς ουδιεστικῆς ἐξουσίας. Ἀλλά εἶεε ἡ ουδιεστική ἐξουσία ὁά ἀναγκαστεῖ νά ζητήσει ὀνήφ-γρια οέ μιά ἄλλη τάξη (στήν ἀγροτιά καί παρακάτω) ἐνάντιον τοῦ προλεταριάτου καί ἀκόμα ἀπέναντι σέ ἕνα τμήμα τῆς ἴδιας αὐτῆς ὀιαστικατορία τοῦ προλεταριάτου, ὁ σοσιαλισμός καί ἡ σοσιαλιστική ὀργάνωση ἡ ὀρέκει νά ὀρφγανωοωμεῖοωῆ ἀπό τό προλεταριάτο ἡ ὀέν ὁά πραγματοποιηθεῖ ἀπό καείέν. Στή θέση τους ὁά ἐμφανιστεῖ ἕνα ἄλλο πράγμα: ὁ κρατικός καπιταλισμός....». («Κομμουνιστής» No 2 Ἀπρίλης 1918).*

Ἡ διαμάχη σταματᾶει καί ἡ λύση τοῦ προβλήματος ἀνοβάλλεται μέ τήν εἰσβολή στό ἔδαφος τῆς ἀπανοστατημένης Ρωσίας λευκῶν στρατιῶν καί ξένων ἰμπεριαλιστικῶν στρατευμάτων. Κατά τή διάρκεια τοῦ πολέμου ἐκείνος πού διεύθυνε τή χώρα δέν εἶναι πλέον οἱ μᾶζες ἀλλά μόνον τό Κομμουνιστικό Κόμμα. Στό στρατό καταργοῦνται καί τυπικά τά σκηνοῦλα τῶν ἐρατιωτῶν καί σέ κάθε μονάδα διορίζονται ἀπό τό Κόμμα κομισάριοι μέ δρακόντεια δικτατορική ἐξουσία. Οἱ μᾶζες τά ἀνέχονται σάν ἀναγκαῖο ἀλλά προσωρινό κακό γιά τήν ἀπολεσθεντικότατη, ὅπως τούς θεωροῦσαν, διεξαγωγή τοῦ πολέμου. Τό κόμμα εἶχε ἐπίσημα κατηγορηματικά ὁπορχεθεί ὅτι ἀμέσως μετά τήν νικηφόρο λήξη τοῦ ἐμφυλίου πολέμου, θά ἀποκαθίστανταν ἡ δημοκρατία στή χώρα.

"Ὁμως σ' αὐτά τά τρία χρόνια τοῦ ἐμφυλίου πολέμου, ἐνῶ οἱ ἐργάτες, καί οἱ χωρικοί γράφουν μέ τό αἷμα τους τίς ἐπικότερες σελίδες τῆς ἱστορίας, συναρμολογεται πίσω ἀπ' αὐτούς μέ πολλή τέχνη ἡ μηχανισμός πού σύντομα θά τούς ξανάσβαζε στό ζυγό. Κάθε μέρα καί περισσότερο γίνονταν φανερό, σ' αὐτά τά κρίσιμα χρόνια, ὅτι ἡ κυβέρνηση δέν ἤταν πλέον τό ἐκτελεστικό ὄργανο τῶν ἀπανοστατημένων μαζῶν, ἀλλά μιά δύναμη κατά ἀπ' αὐτές. Στίς ἀρχές τοῦ 1921, ὁ ἐμφύλιος πόλεμος εἶχε λήξει. Δέν ὑπάρχουν πλέον στό ἔδαφος τῆς χώρας, οὔτε λευκοί οὔτε ξένοι ἰμπεριαλιστικοί στρατοί. Ἀλλά οἱ ἐργαζόμενες μᾶζες ἀπαιτοῦν πεῖραν τήν πραγματοποίηση τῶν ὑποσχέσεων τοῦ Κόμματος καί τήν ἀξιοποίηση τῶν θυσιῶν τους.

Τά τέλη Φεβρουαρίου καί ἀρχές Μαρτίου, ἕνα κύμα ἀγρίων ἀπεργιῶν ξεσπᾶει στήν Πετρούπολη καί σέ ἄλλα βιομηχανικά κέντρα. Ἡ Κυβέρνηση, κυρίως τόν στρατιωτικό νόμο, ἀπαγορεύει τίς συγκεντρώσεις καί σέ ἀνοιχτές καί σέ κλειστές χῶρο. Ἀπαγορεύει τή κυκλοφορία στούς ὁρόμους σέ ὁριμένες ὥρες. Ἀνοιγεῖ ὅπως οἱ παλιές κυβερνήσεις τοῦ Τσάρου «ὑποκινητές» καί «πρωτεῖτοι» καί ἐναντίον τῶν ἀπεργῶν στέλνει ἀπωσπάσματα ἐφιλτίδων. Οἱ ναῦτες τῆς Κρονστάνδης, ἡ πιό προχωρημένη καί ἡ πιό ἐνδόξη φάλαγγα τῆς Ἐπανάστασης, ἀμέσως ὅταν πληροφορήθηκαν γιά τίς ἀπεργίες καί τή στάση τῆς Κυβέρνησης ἀπέναντί τους, καλοῦν σύμμαχα μέ τή δημοκρατική παράδοση τά ἐπαναστατημένο ναυτικό, γενική συνέλευση, καί παιμήγραί ἀνεπιφύλακτα τάσσονται στό πλευρό τῶν ἀπεργῶν. Κατηγγέλουν τήν Κυβέρνηση τῶν Μπολσεβίκων ὅτι ἔχει σφετερισεῖ τήν ἐξουσία τῶν μαζῶν καί ζητᾶν ἀνάμεσα σέ ἄλλα καί πρότα ἀπ' ὅλα ἄμεσες ἐκλογές καί ἀνανέωση τῶν σοβιέτ. Ὅηλ. ζητοῦν ἀκείνο πού ἤτεν τό κύριο σύνθημα τῶν μπολσεβίκων καί πού γιά τήν πραγματοποίηση του ἔγινε ἡ ἐξέγερση τοῦ Ὀκτωβρίου. Ὅλη ἡ ἐξουσία στούς ἐργάτες καί τούς χωρικούς.

Ἡ ἀπάντηση τῆς Κυβέρνησης τοῦ Λένιν καί τοῦ Τρότσκυ στούς ναῦτες καί στούς ἐργάτες ἤταν κατολλαγτική καί ἀπίστευτη ἀκόμα καί γι' αὐτούς πού δέν ἔτφεραν πλέον αὐτοπάτες γιά τούς σκοπούς της. Δημόσια καί ἐπίσημα κατηγγέλει ὅτι στήν Κρονστάνδη ἐξφράγη στάση ἀπό λευκόφρουρούς μέ ἐπικεφαλῆς τσαρικός στρατηγός καί γάλλος κατασκόπος. Συγκεντρώνει πιστά σ' αὐτήν στρατεύματα ἀπό ὅλη τή Ρωσία καί ὕστερα ἀπό ἄγριες καί σκληρές μάχες πνίγει στό αἷμα τήν ἐξέγερση. Δίκες ἀκολουθοῦν καί ἡρωικοί ναῦτες μέ κόσμο τά στήθη τους ἀπό τίς σφαῖρες τῶν λευκῶν δικάζονται «κακλεισμένων τῶν θεῶν» καί στέλνονται στά ἐκτελεστικά ἀποσπάσματα. Κατόπιν ἀρχίζουν οἱ κατά μᾶζες συλλήψεις, ἐξορίες, φυλακίσεις ἐκτελέσεις, ὄχι πλέον γαιοκτημόνων, ἀστῶν, ἀξιωματικῶν ἤ κληρικῶν, ἀλλά ἀπανοστατῶν ἐργατῶν καί χωρικῶν, ἀναχωρητῶν, σοσιαλεπαναστατῶν τῆς ἀριστερᾶς καί ὀπαδῶν τῆς Ἐργατικῆς Ἀντιπολίτευσης. Ὁ ἀντάρτικος στρατός τοῦ Μαχνό αὐτός πού εἶχε κρατήσει στούς ὁρίους του ὅλο τό ὅαρος τοῦ πολέμου ἐναντίον τῶν λευκῶν καί τῶν ξένων ἐπόλειον στή Νότιο Οὐκρανία, ἀφοπλίζεται διαλύεται μέ τή ὅία καί τά στελέχη του ἐκτελοῦνται δίχως δίκη. Ὅλα τά κόμματα τίθονται ἐκτός νόμου καί ἡ συγκρότηση νέων ἀπαγορεύεται. Τό μόνο νόμιμο Κόμμα εἶναι τό Κόμμα τῶν Μπολσεβίκων καί στό ἐσωτερικό αὐτοῦ τό Κόμματος ἀπαγορεύονται οἱ ὁρᾶες καί ἀπαιτᾶλλεται ἕνα μονολιθικό καθεστώς.

Ἔτσι ἡ «τάξη» πού ἀγκαί τή δικτατορία» στερεῖται καί ἀπό τά πιό στοιχειῶδη πολιτικά δικαιώματα. Ἡ «δικτατορία τοῦ προλεταριάτου» ἀγκεῖται μόνον ἀπό τό Κόμμα. Αὐτό ἔχει ἀναλάβει νά «οἰκοδομήσει τόν σοσιαλισμό». Οἱ μᾶζες πρέπει μέ θεμέλια τά μάτια καί μέ ψίμυτρο στό στόμα νά ἀκολουθοῦν.

Ἡ φωσική ἀπανάσταση εἶχε τήν ἴδια κατάληξη ποὺ εἶχαν καί ἄλλες οἱ προηγούμενες ἐπαναστάσεις. Μιά μειοψηφία ὀφεφείται τήν ἐξουσία καί ξένοιβζεν τίς μᾶζες σπά ὀρμί. Ἀπό ὁῶ καί πέρα, ὅ,τι λένε καί ὅσα λένε αὐτοί ποὺ ξανάδεσαν τίς μᾶζες γιά σοσιαλισμό, κομμουνισμό, ὀρατιακό κράτος κλπ. ὁέν εἶναι παρά ἀπάτη καί μόνον ἀπάτη. Τό κέρος καί ἡ ἀχτινοβολία τῆς μεγάλης ἐπανάστασης, ὁά γίνουν τώρα σπά χέρια τῶν νέων κυρίων τῆς μεεκπαιδεοταιωσής κοινωνίας, ἀλλά καί μέσα, ἐναντίον τῆς πάλης τῶν λαῶν γιά τήν ἀπελεοθέρωσή τους καί ἐναντίον τῆς παγκόσμιας ἐπανάστασης.

ΠΑΝΣΠΟΥΔΑΣΤΙΚΗ No 8

ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΟ

«... Σάν ὑπεύθυνη Συντονιστική Ἐπιτροπή Ἀγώνα τοῦ Πολυτεχνείου καταγγέλοομε σ' ὅλο τό σπουδαστικό κόσμο, τή νεολαία καί τό λαό, τίς ἀφρηαμένες προσπάθειες τῆς χουντικῆς ΚΓΠ καί τῶν πληρωμένων πρακτόρων της νά διασπεῦσουν, ἀπ' τήν ἀρχή τής μεγαλειοθέκης ἐκδήλωσής μας τό Πολυτεχνεῖο, τή πορεία καί τό περιεχόμενό της.

Καταγγέλοομε τήν προσχεδιασμένη εἰσβολή στό χῶρο τοῦ Πολυτεχνείου τήν Τετάρτη, 14 Νοέμβρη, 350 ὀργανωμένων πρακτόρων τῆς ΚΓΠ, σκίτσονα μέ τό προδοκατόρικο σχέδιο τῶν Ρουμγάλη - Καραγιαννόπουλου, μέ ὅάση τίς ἐντολές τοῦ παραμελεισμένου τώρα τέοος πρωτοδικτάτορα Παπαδόπουλου καί τής ἀμερικανικῆς CIA, μέ σκοπό νά προκάλεσουν μιάεθε τρόπο τραμπουκισμοῦ καί προδοκάσοεις γέλοιε καί ἀναρχικά συνθήματα ποὺ δέν ἐκφοᾶζανε τή στιγμή καί τίς συγκεκριμένες δυνάμεις....».

Δήλωση τοῦ Χ. Δρακόπουλου

ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΟ

"Ἡ ἀξέλιξη στόν τόπο μας ἔχει περιεθεῖ σέ λεπτό σημεῖο. Παράλληλα μέ τό εὐρύτατο δημοκρατικό ἐνωτικό κίνημα πού ἀξιώνει τήν ἐσοδο στή δημοκρατική ὁιαλόγεηση, σκοτεινές δυνάμεις ὀργάζονται γιά νά ὀρᾶξουν τό ὅρμο πρός τήν κατεύθυνση αὐτή καί ὀργανόνονν προκλήσεις γιά νά δικαιολογήσουν τήν ἐπιβολή στρατοκρατικῶν μέτρων. Οἱ φοιτητές ἀξιήτρεν δημοκρατικές λύσεις στά σπουδαστικά τους αἰτήμματα.

Ἡ κυβέρνηση τής ἀπόρριψε καί ἀνόβαλε τήν εὐθύνη γιά τήν ἐξέλιξη, ἐνῶ ὀρκεῖα καί ὀφεῖλει νά τίς ἱκοθετήσει, κακώς κίτκατα τούς σπουδαστές ὅτι ἔκαναν καί πολιτικά αἰτήματα, γιατί εἶχαν καί δικαιώματα καί καθήκον νά τό πράξουν, μέ τό ὑψηλό φρόνημα τοῦ ἐλεύθερου πολίτη.

Οἱ ἀγωνιστές φοιτητές ἔχουν τή θερμή συμπαράσταση ὅλου τοῦ λαοῦ. Καί εἶναι ἐπιτακτική ἀνάγκη νά ἐκκινοπιηθοῦν τά φοιτητικά αἰτήματα. Ταυτόχρονα εἶναι ἀνάγκη νά περιεφουρηθεῖ τό σπουδαστικό κίνημα ἀπό τίς προκλήσεις. Ὁ ἔνωτις ἀγώνας τῶν φοιτητῶν ἐκφράζει τή συνείδηση τοῦ λαοῦ καί τοῦ ἔθνους τήν ἀνάγκη νά μπεῖ ἡ χώρα στό ὅρόμο τῆς δημοκρατικῆς ὁιαλόγεηστας, τῆς κοινωνικῆς προκοπῆς καί τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας. Τό αἴτημα ἐξ ἄλλου τοῦ λαοῦ γιά λαϊκή κυριαρχία εἶναι ἀνυπόχρυπτο. Μόνο ἡ τελική τοῦ ἱκανοποίηση μπορεῖ νά ὅρει τά ἀβλέξοδα στά ὁπόία ὕθηρε τή χώρα μιά μακρόχρονη δικτατορία, ὥστε νά δημιουργηθοῦν οἱ προυποθέσεις γιά τήν ἐφαρμογή μιᾶς ἄλλης πολιτικῆς δημοκρατίας, ὁιαλόγεηστας καί ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας».

Ἐφημερίδα «Μακεδονία»

Ἡ ἀθώωση τῶν μαθητῶν

(συνέχεια ἀπό τή σελ. 1)

τήριο (πρόκληση γιά διάπραξη κακουργήματος) ἀστήριχτη, ἀδάσημα καί φυσικά — μιάρο φυσικά ὁηλαδή, — ἀθωώνονται. Καί ἡ εὐθύνη αὐτῶν τῶν ὀργάνων; Ἠθέκια νομικά καλύπτονται... Τό κράτος εἶναι ὁ ἀφέντης μας, λογαριασμό θά μᾶς δοσει; Δέν φτάνει πού δέν μᾶς κλείνει μέσα; Ἡ ἄποψη ὅτι ὅλους αὐτούς τούς κρίνουν οἱ προϊστάμενοί τους καί... ἡ συνείδησή τους, εἶναι ἀρκετά ἀστεία.

Ἐγώ ρωτάω: ὁ ΛΑΟΣ ΠΟΤΕ ΘΑ ΤΟΥΣ ΚΡΙΝΕΙ, πότε θά ἀνοίξει τό στόμα του, νά πεῖ τήν γνώμη του (γιατί ἔχει γνώμη..) πότε θά ξεκαθαριστοῦμε ἐπεί; Μά θά μοῦ πῆτε ἀν ἤξερα ὅτι θά τούς ἔκρινε ὁ λαός δέν θά ἔφτιαχναν ποτέ αὐτές τίς δίκες.

Στήν δίκη πάντως ἐκτός ἀπό ὑπαινιγμοὺς Ζούβελου γιά «κατασκευασμένη ὑπόθεση» ἀπό τήν χουντικά δέν ξεσκεπάσθηκε τίποτα ἄλλο.

Β. Γράφαμε καί στό προηγούμενο φύλλο: Σκοπός τους ἦταν νά τρομοκρατήσουν τούς μαθητές, νά τούς λυγίσουν καί νά τούς δυσφημήσουν τόν ἀγώνα τους.

Μιά ὁβομάδα πρίν τή δίκη ἡ νίκη τοῦ Κράτους ἦταν ὁλοφάνερη. Οἱ μαθητές πού πέρασ δέν λύγισαν στίς πιέσεις, φέτος εἶχαν χαθεῖ... Καμμιά κίνηση συνδικαλισμοῦ, καμμιά ζωντάνια. Τρομοκρατημένα τά παιδιά ἀδιαφροῦσαν... «φρόνεμεναν».

Στήν δίκη ὅμως ἡ παρουσία τους πραγματικά σημαντική ξανάδωσε ἐλπίδα. Τήν ἐλπίδα ὅτι συνέχονται ἀπό τό ξέφτιαγμα πού ἔπαθαν ὅταν πέρασ πρωτόνιοιαν τήν ὀμιότητα τῆς ἐξουσίας. Σκάθηκαν ἐκεί πραγματικά συναγωνιστές τῶν κατηγορουμένων. Ἡ συνέχεια θά δείξη πολλά.

Φιλράκο μαθητή ὁ ἀγώνας σου τώρα ἀξίζει περισσότερο καί ἀμεές ἀπό ἐδῶ εἶμαστε κοντά σου ὅπως καί ὅσοι κατάκολοὺθοῦν καί ἡρωικοί ναῦτες μέ κόσμο τά στήθη τους ἀπό τίς σφαῖρες τῶν λευκῶν δικάζονται «κακλεισμένων τῶν θεῶν» καί στέλνονται στά ἐκτελεστικά ἀποσπάσματα. Κατόπιν ἀρχίζουν οἱ κατά μᾶζες συλλήψεις, ἐξορίες, φυλακίσεις ἐκτελέσεις, ὄχι πλέον γαιοκτημόνων, ἀστῶν, ἀξιωματικῶν ἤ κληρικῶν, ἀλλά ἀπανοστατῶν ἐργατῶν καί χωρικῶν, ἀναχωρητῶν, σοσιαλεπαναστατῶν τῆς ἀριστερᾶς καί ὀπαδῶν τῆς Ἐργατικῆς Ἀντιπολίτευσης. Ὁ ἀντάρτικος στρατός τοῦ Μαχνό αὐτός πού εἶχε κρατήσει στούς ὁρίους του ὅλο τό ὅαρος τοῦ πολέμου ἐναντίον τῶν λευκῶν καί τῶν ξένων ἐπόλειον στή Νότιο Οὐκρανία, ἀφοπλίζεται διαλύεται μέ τή ὅία καί τά στελέχη του ἐκτελοῦνται δίχως δίκη. Ὅλα τά κόμματα τίθονται ἐκτός νόμου καί ἡ συγκρότηση νέων ἀπαγορεύεται. Τό μόνο νόμιμο Κόμμα εἶναι τό Κόμμα τῶν Μπολσεβίκων καί στό ἐσωτερικό αὐτοῦ τοῦ Κόμματος ἀπαγορεύονται οἱ ὁρᾶες καί ἀπαιτᾶλλεται ἕνα μονολιθικό καθεστώς.

Ἔτσι ἡ «τάξη» πού ἀγκαί τή δικτατορία» στερεῖται καί ἀπό τά πιό στοιχειῶδη πολιτικά δικαιώματα. Ἡ «δικτατορία τοῦ προλεταριάτου» ἀγκεῖται μόνον ἀπό τό Κόμμα. Αὐτό ἔχει ἀναλάβει νά «οἰκοδομήσει τόν σοσιαλισμό». Οἱ μᾶζες πρέπει μέ θεμέλια τά μάτια καί μέ ψίμυτρο στό στόμα νά ἀκολουθοῦν.

Μιά σπάνια ἐκδήλωση εἰλικρίνειας τοῦ ΚΚΕ

Δημοσιεύοομε παρακάτω ἀποσπάομε τα ἀπό ἕνα ντοκουμέντο μέ τίτλο «Ἔκθεση καί σημειράσματα γιά τά γεγονότα τοῦ Νοέμβρη 1973». πού «κυκλοφόρησε σάν ἔκδοση τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚΕ καί ὅπου ἀναφέρεται πως «ἐγκρίθηκαν στήν 4η Ὀλομέλεια τῆς ΚΕ του ΚΚΕ Ἰούλης 1976».

«... Ἡ ΚΟΛ καί τό Γραφεῖο τοῦ ΚΣ τῆς ΚΝΕ εἶβαν καταχρήν τήν κατάληψη σάν μιά ἐπικίνδυνη περιπλόκη στήν ἀνάπτυξη τῆς ἀντιχουντικῆς πάλης. Ἡ σκέψη τους ἦταν κυρίως νά πάρουν μέτρα γιά τήν ἄμεση ἀπαγκίστρωση τῶν φοιτητῶν ἀπό τό Πολυτεχνεῖο...».

«... τό μεταμέρι τῆς Παρασκευῆς λίγα λεπτά πρίν ἀπό τή συνεδρίαση τῆς ΣΕ ὁ τότε Γραμματέας τῆς ΚΝΕ τοῦ Πολυτεχνείου συναντᾶ μέλος τῆς ΣΕ καί τοῦ ἀνακοινώνει ὅτι λίγο πρίν ἤ καθοβήγηση τοῦ ἔβλαε ζήτημα γι ἀπό τοὺς θά κατορθώσουν νά φύγουν ἀπό τό Πολυτεχνεῖο. Ὕστερο ὁ Γραμματέας τῆς ΚΝΕ τοῦ Πολυτεχνείου δέν εἶχε πειστεί γιά τή γραμμή αὐτή καί δέν τήν προώθησε συγκεκριμένα καί ἄμεσα γιά ἐφαρμογή....».

ὅηκων αὐθόρμητα καί «ἀνοργάνωτα» ἀπό τήν Πάτρα καί τήν Ἀθήνα... ὅσω ἀγωνιστοι συναγωνιστές σου. Νά θυμᾶσαι ὅτι ΦΟΒΟΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΠΑΡΑΞΩΗΣΙΟΓΟΝΟ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ.

Ἡ συνέχιση τοῦ ἀγώνα σου ἐνάντια στίς ἀντιδραστικές ὁπάρχουσες δομές Κοινωνίας - Σχολείου θά φέρει τήν νίκη... Ἡ νίκη δέν ἤρθε στή δίκη. Μέν ξεγελάεσαι. Ἀπλά ἐδῶ ἡ δίκαιή μας τοὺς ἀνάγκασε νά διαλέξουν γιά τά κλείσιμο μιᾶς πράξης τοῦ θέατρου πού παίζουν — Κράτος καί ἀφεντικά — στό σάβανο μας αὐτή τήν σκηνή.

Χρήστος Ἀθανάσιαλας

Γιά τήν ὀργάνωση τῶν ἐργατῶν

Ἡ συγκέντρωση τῶν διεθνιστῶν ἐργατῶν σέ μιά ὀργάνωση καί ἡ ἀνάληψη ἀπ' αὐτούς μιᾶς ὑπεύθυνης καί θαρραλέας πολιτικῆς ὁδήγης, ἀποτελεῖ σήμερα τήν πιό ἐπείγουσα ἀνάγκη τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος.

Ἀλλά αὐτή ἡ ὀργάνωση δέν θά προβάλλει τόν ἑαυτό της γιά «ἀγνέτη» καί «καθοδηγό» πιό καλύτερον ἀπ' αὐτούς πού ἔχει σήμερα ἡ ἐργατική τάξη. Θά διακριθεῖ ἀπό ὅλες τίς ὁμάδες τάσεις καί κόμματα ἀπό τήν ἀπαρίθμητη ἐμπιστοσύνη της στή δύναμη καί στή δημιουργική ἱκανότητα τῶν μαζῶν. Τό καθήκον που θά πάρει στόν ἑαυτό της εἶναι νά βοηθήσει τήν τάξη νά πάρει συνείδηση τῶν σκοπῶν τοῦ κινήματός της καί ἀποδεσμευθεῖ ἀπό τήν κηδεμονία τῆς γραφειοκρατίας, τῆς ἰδεολογίας της καί τῆς μυθολογίας της καί νά ἀναστηρίξει τό δικό της αὐτόνομο ἐπαναστατικό μέτωπο.

Θά ἀνασύρει τό σοσιαλιστικό ἰδεώδες ἀπό τό βοῦρκο πού τό ἔχουν κατασπατοῦσε καί θά τό προβάλλει μπροστά στίς μαζες μέ ὅλη τήν παλιά του ἀκτινοβολία. Θά διακηρύσσει καί θά ἀποδεικνύει ὅτι ὑπάρχουν σήμερα ἄλα τά ὁλικά γιά τήν οἰκοδόμηση μιᾶς πραγματικά γνησίας παγκοσμίου σοσιαλιστικῆς κοινωνίας. Ἀλλά αὐτή ἡ κοινωνία δέν μπορεῖ παρά νά εἶναι ἔργο ἀποκλειστικά καί μόνον τῆς ἐλεύθερης αὐτόνομης συνειδητῆς δράσης τῶν ἴδιων τῶν ἐργαζομένων μαζῶν.

Ὅτι δέν ὑπάρχει ἄλλο ἐργατικό «κράτος» πάν ἐνάντιων μαζῶν, ἔξω ἀπό τήν ἐξουσία τῶν ἐργατικῶν συμβουλίων.

Ὅτι κάθε τι ἄλλο πού παρουσιάζουν γιά σοσιαλισμό, εἴτε γιατί σ' αὐτό εἶναι κρατικοποιημένη ἡ ἰδιοκτησία, εἴτε γιατί ἀναπτύσσονται οἱ παραγωγικές δυνάμεις, εἴτε γιατί αὐτοί πού ἔχουν μονοπωλήσει τήν ἐξουσία λέγονται σοσιαλιστές ἡ κομμουνιστές, εἴτε γιατί οἱ σχιζιές τους καί οἱ γκρεμοῦλαικές τους ἔχουν σμπρόβιπτανα καί ἀστέρια, δέν εἶναι τίποτε ἄλλο παρά ἀπάτη καί μόνον ἀπάτη.

Θά διακηρύσσει ὅτι τό ἔσχατο γιά τήν οἰκοδόμηση τοῦ σοσιαλισμοῦ εἶναι ἄλη ἡ ἔκταση τῆς γνήσιας σφαίρας. Ὅτι ἡ ἐργατική τάξη εἶναι τάξη παγκόσμια. Ὅτι δέν ὑπάρχουν γι' αὐτήν ἐθνικά συμφέροντα καί ἐθνικά ἰδεώδη. Ὅτι ὁ ἄμεσος ἀγῶνας της εἶναι οἱ «ἐδικοί» της ἐκμεταλλευτές καί ὅτι στή χώρα της ἀγωνίζεται μέ τήν ἰδιότητα ἑνός ἀνπάσπασου ἀπό ἀμέτρου τοῦ παγκόσμιου προλεταριάτου.

Θά διακηρύσσει ἀνοιχτά καί διαρκῶς ὅτι τό ἀντικείμενο τῆς πάλης δέν εἶναι νά μετρήσει τήν ἐκμετάλλευση, ἀλλά νά καταργήσει τήν καπιταλιστή καί μέ τή δυτική καί μέ τήν ἀνατολική του μορφή.

Θά ἀποδεικνύει ὅτι ὅλες οἱ προσπάθειες γιά μεταρρυθμίσεις ἀκόμα καί ὅταν ἐπιτυνόνται ἀπό εἰλικρινεῖς διαθέσεις δέν ἔχουν ἄλλο ἀποτέλεσμα ἀπό τό νά ἀξύνουν τήν κρίση καί τήν ἀγωνία τῆς κοινωνίας.

Θά ἀποκαλύπτει τήν ἀπάτη τοῦ σοσιαλιστικοῦ δήθεν χαρακτήρα τῆς κρατικοποίησης καί ἀγοραπωλησίας δίχως τήν ἐξουσία τῶν μαζῶν, ἀποδεικνύοντας ὅτι αὐτή εἶναι ἕνα καθεστώς ὅπου κυριαρχεῖ ἡ γραφειοκρατία καί πού δέν καταργεῖ οὔτε τήν ἐκμετάλλευση, οὔτε τήν ἀναρχία στήν παραγωγή. Θά ἀποδείκνυει ὅτι ἡ παραγωγή δέν μπορεῖ νά προσανατολιστεῖ πρός τό συμφέρον τῆς κοινωνίας παρά μόνον ὅταν οἱ ἐργάτες οἱ ἴδιοι, τήν διαχειρίζονται καί τήν διευθύνουν. Ὅτι δέν ὑπάρχει σοσιαλιστική ἀναδιοποίηση, παρά μόνον ὅταν οἱ ἴδιες οἱ μάζες ἀποφασίζουν τά ἀναπτυσσόμενά της καί τά μέσα της.

Θά ἀποκαλύπτει τό ἀντιδραστικό περιεχόμενο τῶν δήθεν ἀπιστιτικῶν θεωριῶν μέ τίς ὁποῖες ἡ γραφειοκρατία προβάλλει τόν ἑαυτό της γιά κηδεμόνα καί ἀντιλαβός καί ἀπαχμένα καλλιέργειες καί διασπείρει στίς μάζες τήν σύγχυση καί τήν ἀμηχανία γιά τίς δημιουργικές τους ἱκανότητες. Ἡ ἐργατική τάξη δέν θά ἀνκθέσει τήν ἐξουσία της καί τό ἔργο τοῦ σοσιαλιστικοῦ μετασχηματισμοῦ σέ κανένα ἄλλο ἔξω ἀπό τόν ἑαυτό της. Αὐτή ἡ ἔδια πρέπει νά ὁδηγήσει τόν σοσιαλισμό ἀθμα πρός ὁθμα στή ζωή.

Τό μόνο κριτήριο γιά τήν ὀρθότητα καί τήν ἀποτελεσματικότητα τῆς πολιτικῆς μας πρέπει νά εἶναι: ἄν αὐτή ἀναπτύσσει τήν πρωτοβουλία, τό κριτικό πνεῦμα, τήν αὐτενέργεια, τήν μαχητικότητα τῶν μαζῶν. Ἄν τίς ὁνηθεῖ νά ἀποδεμευτοῦν ἀπό τήν κηδεμονία τῆς γραφειοκρατίας, νά ἀκυρώνουν τίς θέσεις τους, νά δημιουργήσουν τά δικά τους ὄργανα, νά ἀπαλλαγοῦν ἀπό τίς αὐταπάτες τους, τίς προλήψεις τους, τίς ἀουλικές τους συνήθειες. Ἄν ἀποκτοῦν ἐμπιστοσύνη στόν ἑαυτό τους καί στή δύναμή τους.

Δέν ὑπάρχει τίποτε πού νά μᾶς κάνει νά ἀναβαθμίζουμε τή δυσκολία μας ἐκτίμηση γιά τήν ἱκανότη μας καί τίς κινητήριες δυνάμεις της. Ἡ ἀποχώρηση τῆς ἐργατικῆς τάξης τῶν προχωρημένων χωρῶν ἀπό τή σκηνή δέν ἦταν παρά μιά προσωρινή ἀνάπαυλα σ' αὐτό τό μεγάλο κίνημα γιά τήν ὁριστική καί ὁλοκληρωτική χειραφέτηση τῆς ἀνθρώπινης κοινωνίας. Τό προλεταριάτο αὐτῶν των χωρῶν ἔχει ἤδη ἀρχίσει ἀπό καιρό νά ξαναγκρώνεται στά πόδια του. Οἱ ὄρομοι ἔχουν ἀρχίσει νά ξαναμιλοῦν τή γλῶσσα τοῦ Ὀκτώβρη καί κάθε φορά ὁλο καί πιό καθαρά. Στήν Ἀνατολική Γερμανία τό 1953 οἱ ἀπανστατημένοι ἐργάτες ζητοῦν ἐργατική κυβέρνηση. Στήν Ὀγγαρία τό 1956 σέ ἕνα εἰκοσιτετράωρο καλύπτεται ὁλόκληρος ἡ χώρα ἀπό τά ἐργατικά συμβούλια καί ρίχνονται τά θεμέλια μιᾶς πραγματικά ἀνθρώπινης κοινωνίας. Στό Βέλγιο τό 1961, τό σύνθημα πού κυριαρχεῖ στούς ὄρόμους που ἔχουν κατακλυσθεῖ οἱ μάζες τῶν ἀπεργῶν εἶναι: τά ἐργοστάσια στούς ἐργάτες.

Τό ἐργατικό κίνημα ξαναγεννιέται ἀπό τή στάχτη του, στά ἐργοστάσια, στά ὀρυχεῖα, στίς συνοικίες. Οἱ ἀεργίες ἀπεργίες ὅπως καί οἱ μικρές ὁμάδες πού πλαγιάζουν κάθε μέρα ἔξω καί ἀναντίον τῶν κατά παράδοση ὀργανώσεων καί πού ἀπό τήν πρώτη μέρα τῆς συγκρότησής τους ἀνκρφάνν στή σχιζιά τους τό ἀθάνατο σύνθημα τῆς Πρώτης Διεθνοῦς ὅτι ἡ ἀπελευθέρωση τῶν ἐργαζομένων εἶναι ἔργο αὐτῶν τῶν ἴδιων τῶν ἐργαζομένων, ἔχουν γιά τό μέλλον τῆς ἀνθρωπότητος ἀπέρας μεγαλύτερη σημασία ἀπό τά σπουτνικ καί τά ταξίδια στή σελήνη ἤ ἀπό τούς ἀριθμούς τῶν ψήφων καί τῶν βουλευτῶν τῶν σοσιαλιστικῶν καί κομμουνιστικῶν κομμάτων.

Τή θέση τῶν κουρασμένων, γερασμένων καί ἀπογοητευμένων γεννιῶν, καταλαμβάνουν νέες φλάγγες ἀπό τή νέα γεννεά γαμάτες, ὁρμή, πάθος καί μαχητικότητα, ἀδιάφορες καί πνευματικά ὀγιές. Ἡ κοινό σ' ὅλες τίς ἐξεγέρσεις, τίς ἀπεργίες, τίς διαδηλώσεις, πάντα καί παντοῦ ὁρίσκονται οἱ νέοι. Αὐτά τά παιδιά πρωτάξανε μέ θάρρος τά στήθη τους στίς χιλιάδες τῶν ρωσικῶν τάνκ πού γιά λογαριασμό ὅλων τῶν ὄρμιον τοῦ κόσμου ἀνατολικῶν καί δυτικῶν κονκρετοποιοῦσαν τήν ἀπανάστασμένη προλεταριακή Βουδαπέστη. Αὐτά τά παιδιά διαδηλνόσν στήν Ἀμερική ἐναντίον τοῦ «ἐδικοῦ» τους ἡμιπαλιτισμοῦ, ἀφά καταγγέλνν δημόσια τήν κτηνωδία του καί αὐτά στέλνουν τό ἀθρα τους στόν ἀγωνιζόμενο λαό τοῦ Βιετνάμ. Αὐτά τά παιδιά τά γνωρίζκμε καί ἐδῶ σ' ὅλο τους τό μεγαλεῖο στίς μέρες τοῦ Ἰούλη καί τοῦ Αὐγούστου 1965.

Σ' αὐτά τά παιδιά ἀφιερώνεται αὐτή ἡ μελέτη (συνέχεια στό ἑπόμενο φύλλο)

ΤΟΥΡΚΙΑ:

Ἀπαγχονισμοί καί «αὐτοκτονίες» ἀγωνιστῶν

Ἡ στρατιωτικοφασιστική δυκτατορία τῆς Τουρκίας προκειμένου νά σταθεροποιήσει συνεχίζει νά ἐκτελεῖ καταδικαστικές ἀποφάσεις τῶν στρατοδικείων.

Παράλληλα ἡ φασιστική ἀτυνομία δολοφονεῖ μέ διάφορους τρόπους ἀγωνιστές πού τίς παρουσιάζει σάν αὐτοκτονίες. Παρ' ὅλα αὐτά ἐνοπλίς λαϊκές ὁμάδες ἀντιστέκονται.

Ἀκόμη σήμερα μέ ὁδλωση τοῦ Τούρκου Ὑπ. Δικαιοσύνης οἱ κρατούμενοι πού ὁρίσκονται στίς 636 φυλακές τῆς Τουρκίας, φτάνουν στίς 65.000... καί ἀπορασίστηκε ὁριστέκες φυλακές νά δέχνται εἰδικά ἀναχωρικός γιά νά «προφυλάσσουν τούς ἄλλους φυλακισμένους ἀπό τήν ἀπικοινωνία μαζί τους» (ἐννοεῖ ἀπό τήν προπαγάνδα τους). Τό θέσιο εἶναι ὅτι θέλουν νά ἀπομονώσουν τούς ἀγωνιστές σέ «εἰδικές» φυλακές γιά νά τούς ἐξοντώσουν.

Βόμβες σέ σοῦπερ-μάρκετ ἀπό τόν Ε.Λ.Α.

Ἡ ὀργάνωση «Ἐπαναστατικός Λαϊκός Ἀγώνας», χτύπησε μέ ὁμάδες ἕνα ἀπό τά 8 σοῦπερ - μάρκετ τοῦ Μαρινόπουλου καί τό «Ἀθήνιον».

Οἱ ὁμάδες εἶχαν τοποθετηθεῖ σέ ὥρες λειτουργίας τῶν καταστημάτων μέ ρολόγια τῶν ὡρολογιακῶν μηχανισμῶν τους νά ἐκκρηγοῦν μετά τά μεσάνυχτα, προφανῶς γιά νά μήν ἀπαξοῦν θύματα.

Ἡ ὀργάνωση Ε.Λ.Α. εἰδοποίησε μέ τηλεφώνημα ἀπό πρίν «Ἀθηνικά ἐργαστήρια γιά τήν ἐκρήξη καί ἀνδλαῖς τήν ἐλθόν». Δέν ὁρίσκμε κακιά σχετική προκήρυξη. Λόγο δείχνει μάλλον ὅτι δέν «θέλγκαν» (οἱ Ἀθηνάικές ἐργαστρίβες) νά τήν δημοσιεύσουν, παρά ὅτι, δέν ἄργησε ὁ Ε.Λ.Α. Ὅπως ἔγινε σέ ὅλες τίς προηγόμενες ἐνέργειές του, ἐστέλνε πρόκρηρη πού μιά - δυό λέξεις τίς δημοσιεύκαν οἱ ἐφημερίδες.

Τίς τελευταῖες παρόμοιες ἐπιθέσεις του σέ αὐτοκίνητα καί καταστήματα ἐπιχειρεῖ (ὅπως γράνεται ἀπό ἀποσπάσματα προκηρύξεων πού δημοσίευσαν ἐφημερίδες. π.χ. τό κολοκοῖρι ἡ «Λαϊκή-ν») ὁ Ε.Λ.Α. τίς χαρακτηρίζει σάν «ἐκφοβιστικές γιά τήν ἀκρίβεια καί τήν καταλήστευση τῶν κοκκορωμῶν ἀπό τά τράπ».

ΣΤΡΑΤΟΣ: Εἰδήσεις καί ἐρωτήματα

Ὅλα τά ἀντιπολιτευόμενα κόμματα εἶχαν παλιότερα ἀσχοληθεῖ μέ τήν στρατιωτική θητεία, ζητώντας μείωσή της (ἄκόμα καί σέ 12 μῆνες) καί καλύτερη τῆν συνθηκῶν διαβίωσης τῶν στρατιωτῶν.

Ὅλοι σάπασαν ὁμιῶς μετά τήν ἀναστολέωση, πού στήν πραγματικότητα ἀπλά ἀπαλλαζε τό Κράτος ἀπό κάποια δυσάσκαστα ἔξοδα συντήρησης τοῦ στρατοῦ, ξαναφόνωνας τήν θητεία περίπου στά πρίν τοῦ 1974 πλαίσια.

Παρά τήν σιωπή φτάνουν πληροφορίες (ἀπό φίλους καί ἀπό τά «φιλά» τῶν ἀφημερίδων) γιά διοδεῖες, λιποταξίες καί αὐτοκτονίες, πού δείχνουν τήν κατάσταση τοῦ Ἕλληνα φαντάρου.

Νά μερικές πληροφορίες πού συγκάνρισα (ἀπό δημοσιεύματα Ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων τόν τελευταῖο 1,5 μῆνα) πού κάνουν φανερή τήν ἀναγκαιότητα κάποιου (ὅποιου τέλος πάντων) ἀγῶνα...

1) Τά «ἔρνηση ἀπαγγελίας τῆς ΠΡΟΣΕΓΧΗΣ», κλείστηκαν στά κρατητήρια τῆς Στρατονομίας τῆς Κοζάνης, οἱ στρατιῶτες Δημ. Ἠλλάγς καί Δημ. Ἀγόρος, ἀπειλοῦμενοι μέ στρατοδικεῖο (δέν ἠάθμα τί ἀπέγνκαν). Ἡ ἀρνηση τους δέν ἦταν «θρησκευτική διαφορά» ἀλλά πολιτική πράξη, πού ἀπεφάσισε τό «θρησκευτικό πνεῦμα» σ' ἄλλες στρατιωτικές μονάδες (ὀνλόνκες ἄθεος).

Δυόμισι λοιπόν ὅσοι δέν ἀνήκουν στήν πλειοψηφία (θρησκευτική ἤ πολιτική).

2) Στίς 29/10 συνελήφθη ὁ ΑΠΟΤΑΚΤΗΣ στρατιώτης Ἠλίας Μαράτος, ἐνώ ἔβγαινε ἀπό σέν... ὁπόνομο!! πού κρυόταν. Τόν παράλαβε ἡ Στρατονομία (δέν ἠάθμα τί ἀπέγνκα). Ἐπειδή κατά καιρούς ἠαθκίνομμε κι ἄλλες λιποταξίες, ἀπό τά «φιλά» τῶν ἐφημερίδων, ΡΩΤΑΜΕ: Πῶς μπορεῖ νά μάς πληροφορήσει ἀπόσε λιποτάκτες ὑπάρχουν αὐτή τήν στιγμή;

Ἔχετε τήν ἀπορία νά ὁρσῆμε τίς αἰτίες;

3) α. ΑΥΤΟΚΤΟΝΗΣΕ ὁ φοιτητής Χρήστος Ρουσάκης ἀπό τήν Βέροια, ἐνώ εἶχε διακεῖφει τίς σπουδές του καί ἀπρόκειτο νά σφαγεῖ.

«Σύμφωνα μέ πληροφορίες ἡ ποινική αἰτία πού θά μπορούσε νά τόν ὁδηγήσει σ' αὐτήν τήν ἀπόφαση ἦ τουλάχιστον αὐτή πού φαίνεται ἦταν ἡ στράτευση...»

(«Ἐλευθεροτυπία» 20-10-80)

Καί πάλι ΡΩΤΑΜΕ: Μήπως θέλκμε κάποτε νά δοῦμε τίς αἰτίες; Μήπως θέλκμε νά πάμε νά πάμε νά εἶναι «ταμπόν οἱ συζητήσεις καί οἱ καταγγελίες γιά τήν ζωή τῶν στρατιωτῶν; Μήπως δέν εἶναι μόνο θέμα τοῦ φαντάρου, ἀλλά τοῦ ἀνθρώπου!... Θά τά ξαναπούμε.

Νά σώσουμε τήν Ὄττα Μπεντνόροβα

Ἡ Ὄττα Μπεντνόροβα, ἀντιγραφειοκρατική ἀγωνίστρια στήν Τσεχοσλοβακία, κατακλεισμένη σέ σφιγμένη φυλακίση μέ τή δίκη της Πράγας τοῦ περασμένου χρόνου, κινδυνεύει νά πεθάνει. Οἱ πλημμοφορίες πού πήραμε κάνουν ἐπιτακτική τήν ἐνεργητική ἀλληλεγγύη μας. Πενήντα τριῶν χρόνων, ἀνάπηρη, αὐτή ἡ παλιά δημοσιογράφος τῆς τηλεόρασης ἀρρώστησε κατά τή δίκη. Δέν μπόρεσε νά παρακολουθήσει τή δίκη ὡς τό τέλος της.

Σέ μιά ἐκλογή στή διεθνή κοινή γνώμη, στόν Κόφι Βαλντχάιμ, στόν Ἐρμβέρτ Σπαμφ καί στήν Παγκόσμια Ὀργάνωση Δημοσιογράφων, ὁ Γιάν καί ὁ Γίρι Μπένταρ γράφουν: «Ἐπιστρέφουμε ἀπό μιά ἐπίσκεψη στή σωφρονιστική φυλακή τῆς Ὄττάβα ὅπου κρατεῖται ἡ μητέρα μας. Ἔχουμε μεγάλους φόβους γιά τήν ὑγεία της. Τό ἄθρος της δέν ξεπερνᾶ τά 47 κιλά, ἐνώ τό ἀνάστημά της εἶναι 1,67 μ. Ζητήσαμε ἀπό τίς σωφρονιστικές ἀρχές νά τή θεωρήσουν ἄρρωστη. Ἡ αἴτησή μας ἀγνοήθηκε. Τό χειρότερο, οἱ γιατροί τῆς φυλακῆς τήν ἔσγαλαν ἱκανή πρός ἐργασία γιά ὅλη τήν ἐργασιμη ἡμέρα καί γιά πλήρη ἀπόδοσή. Μετάν τήν ἀπίσκεψη ἡ μητέρα μας εἶπε: «Μοῦλες μέ κάνουν πού γράψαν ὕστερα ἀπό πέντε χρόνια σέ στρατόπεδο συγκέντρωσης». Οἱ ἀποχαιρετισμοί μας ἦταν τόσο πιό δύσκολοι ὅσο μᾶς θεόλεσε πώς εἶχε φτάσει στά ὅρια τῆς πλήρους ἐξάντλησης τῶν φυσικῶν δυνάμεών της. Ζητᾶμε νά μᾶς ἐνημέρωστε νά σώσουμε τή μάνα μας».

Ἡ Μπεντνόροβα ὑποφέρει ἀπό ἀρρώστια τοῦ ἥπατος καί τῆς σπλήνας. Ἀπό τό 1942 εἶχε προσδλληθεῖ ἀπό σοβαρές ἀρρώστιες καί τό 1972 τῆς ἔθθηκε μιά σύνταξη μερικῆς ἀνικανότητας. Σήμερα ὁ θεραπεύμενος τήν ἀνκγκάζουν νά ἐργάζεται ἔχτω ὧρες τήν ἡμέρα κάθημένη μπροστά σέ μιά ραπτομηχανή. Οἱ τελευταῖες πληροφορίες ἀπό τίς 24 Ἀθγούστου λένε ὅτι ἔχασε ἀκόμα 1 κιλό. Εἶναι τόσο φανερή ἡ ἐξάντλησή της ὥστε καί οἱ ἄλλες φυλακισμένες νά ἀποροῦν γιατί συνεχίζεται ἡ φυλάκισή της. Βρίσκεται πιά στό τέλος τῆς φυσικῆς κατάρευσής της ὥστε νά ἀρνεῖται τούς παρισπάτους. Τό ἐάδιόμα ἀπαιτεῖ μιά μεγάλη προσπάθεια ἀπό μέρους της.

Στίς 3 Ἰούλη τό δημοτικό δικαστήριο τῆς Ὄττάβα ἀπόρριψε τήν αἴτησή της, χρονολογούμενη ἀπό τό Γενάρη, γιά τήν διακοπή τῆς συμπλήρωσης τῆς ποινῆς της γιά λόγους ὑγείας. Ἡ μηχανή τῆς Ὄττα Μπεντνόροβα μέ προσωπικό της γράφμα ἀπευθύνθηκε στόν Χούζακ. Δέν τῆς ἔθθηκε ἀπάντηση. Εἶναι ἐπιτακτική ἀνάγκη νά κάνουμε ὅτι μποροῦμε γιά νά σώσουμε τήν Ὄττα Μπεντνόροβα.